

<http://www.concertmonkey.be/albumreviews/ruf-bluescaravan-2018-mike-zito-vanja-sky-and-bernard-allison-cddvd-concertdata>

De Ruf Bluescaravan is al aan zijn veertiende editie toe. In de Bluescaravan van dit jaar vind je niet alleen een jong talent met een veelbelovende carrière voor de boeg, maar ook twee zwaargewichten met een torenhoge reputatie. Laat ons beginnen met de Kroatische Vanja Sky. deze drieëntwintigjarige is hot in haar thuisland en in de andere Balkanstaten. In januari verscheen haar prima debuutalbum 'Bad Penny'. Met deze Ruf Bluescaravan hoopt ze haar nieuwe album te promoten in de rest van Europa en Noord Amerika. Bernard Allison, zoon van Chicago Blues legende Luther Allison, is de volgende muzikant die van de Ruf Bluescaravan 2018 een succes moet maken. Hij is een songwriter, gitarist en performer van wereldklasse. Voor de Bluescaravan van dit jaar maakt hij zeker gebruik van zijn veelgeprezen backcatalogus, met het Amerikaanse live album 'Keepin' The Blues Alive' uit 1997 en succesrijke album 'Born With The Blues' en zeker niet vergeten dat ook zijn vader Luther zijn eerbetoon krijgt in dit concert. Ook Bernard bracht in het voorjaar van dit jaar met 'Let It Go' een schitterend album. De derde man is Mike Zito. De in Missouri geboren zanger, gitarist en songwriter overwon zijn verlamdende vroege verslavingen om één van de scherpste songwriters van het moment te worden. In 2012 richtte Mike samen met Cyril Neville de superband The Royal Southern Brotherhood op, maar hij hield het na een paar jaar voor bekeken om zich volledig op zijn solo carrière te concentreren. Sindsdien heeft Mike met 'Keep Coming Back' uit 2015, 'Make Blues Not War' uit 2016 en het in mei van dit jaar verschenen 'First Class Life', drie geweldige albums uitgebracht. Tijdens dit concert zal Mike voornamelijk songs uit het album 'Make Blues Not War' spelen. De CD/DVD die op 21 september verschijnt werd opgenomen tijdens hun concert in Café Hahn in Koblenz op 27 januari 2018. De CD bevat twaalf songs en de DVD bevat er negentien. Omdat alle nummers van de CD ook op de DVD staan, bespreken we hier de DVD. Thomas Ruf, de baas van Ruf records komt persoonlijk Vanja Sky, Mike Zito en Bernard Allison, zijn drie gasten van Ruf Bluescaravan, aankondigen in Café Hahn in Koblenz. Hij vertelt er ook bij dat dit concert ook opgedragen wordt aan Luther Allison, die twintig jaar geleden overleed.

Dat is voor zoon Bernard Allison, Mike Zito en Vanja Sky meteen een goede reden om te openen met de opwindende Luther's hit 'Low Down And Dirty'. In deze blues klassieker nemen Vanja, Mike en Bernard om beurt de vocals voor hun rekening en alle drie mogen ze al meteen hun klasse op de gitaar etaleren met een solo. Mike en Vanja doen dat met hun vingers en Bernard met de bottleneck. Meteen valt op dat de Ruf Bluescaravan met drummer Mario Dawson en bassist Roger Inniss weer een ijzersterke ritmesectie heeft. Sterke opener van dit vijftal. Daarna verdwijnen Zito en Allison van het podium en mag Vanja Sky een viertal songs uit haar debuutalbum 'Bad Penny' brengen. Eigenlijk vijf want 'Low Down And Dirty' staat ook op haar uistekende album. Ze begint met 'All Night' dat ze samen met Laurence Jones schreef. 'All Night' heeft een aanstekelijke en opwindende groove en de knappe baslijn van klasse bassist Roger Inniss zorgt voor de perfecte basis. Het heeft eveneens een sterk en catchy refrein en Vanja weet het nummer met veel overtuiging te zingen. De jonge blondine heeft een goede stem en ook haar snarenwerk op de Fender Stratocaster kan bekoren. Vanja vertelt dat deze tournee voor haar een première is, want ze tourde nooit eerder. Hoewel Vanja nog erg jong is zingt ze toch al over de kruispunten in haar leven tijdens 'Crossroads Of Life'. De Kroatische kruidt deze midtempo swampy bluesrocker met vet en rauw slidewerk. Met een lang uitgesponnen gitaar riff begint Vanja aan haar waar gebeurd verhaal over getrouwde mannen. Ze vraagt zich in deze ingetogen slowblues af waarom getrouwde mannen zoveel leugens vertellen en bewust veel harten en beloftes breken. Je hoort veel pijn en verdriet in de Kroatische haar stem en de atmosferische trieste slidegitaar van Mike zito versterkt de pijnlijke sfeer nog meer. Prachtige ballade. Vanja sluit

haar set af met de titeltrack van haar debuutalbum 'Bad Penny'. Deze cover is een eerbetoon aan Rory Gallagher, één van haar grote voorbeelden. Bassist Roger Inniss en drummer Mario Dawson leveren weer een uitstekende groove af en Vanja haar ietwat hese en rauwe stem past perfect in deze song en bovendien toont ze met vlijmscherp gitaarwerk op haar Strat, dat ze een goede gitariste is. Haar korte concert valt ook bij het publiek in goede aarde want ze krijgt een daverend applaus van het talrijk aanwezige publiek.

Na Vanja Sky is het de beurt aan de Texaan Mike Zito. Hij kiest uit werk van zijn schitterende album 'Make Blues Not War' uit 2016, aangevuld met de titeltrack van het album 'Keep Coming Back' uit 2015. Openen doet Zito met de zinderende Texas bluesrocker 'One More Train To Ride', waarin Mike meteen zijn klasse etaleert op de gitaar. Met alleen de strakke basdrum van drummer Mario Dawson als begeleiding trekt Mike met vet slidewerk de aanstekelijke swingende Texas rocker 'Keep Coming Back' op gang. Roger en Mario leggen een verschroeiende groove op en Mike speelt zich heel het nummer in de kijker met vet slidewerk. Hij laat de bottleneck met een vanzelfsprekend gemak, gezwind over de snaren van zijn Delaney gitaar glijden. Geweldig nummer en we krijgen nog meer spetterende muziek met de Texas blues shuffle 'Wasted Time'. Roger en Mario zorgen voor de stuwende groove en met snelle en goede vingers bewijst Mike dat hij ook zonder de bottleneck kan imponeren op de gitaar. De ganse song staat bol van vlijmscherpe en verschroeiende gitaar riffs en het daverend applaus na 'Wasted Time' is dan ook meer dan verdiend. Mike pleit voor meer sex en minder politiek in 2018, wanneer hij het nummer 'Make Blues Not War' aankondigt. Deze protestsong is voor alle machthebbers en al de hongerigen naar macht die het nog steeds niet begrepen hebben. Dat ze maar eens naar Mike Zito zijn 'Make Blues Not War' luisteren, het zou de wereld in ieder geval veel beter maken. Mike Zito weet weer te bekoren met hoogstaand en zinderend gitaarwerk. Soms met snel vingerwerk, dan weer met de bottleneck, maar steeds met veel klasse weet de Texaan te imponeren met zijn sixstring. In dit geweldige, maar veel te korte optreden wist Mike Zito het publiek in Koblenz voor zich te winnen en dat is ook te horen aan het langdurige daverende applaus. Daarna volgt een korte pauze.

Na de pauze maakt Bernard zijn naam als uitstekend gitarist meteen waar in de instrumentale bluesrocker 'In The Open'. De gitaar blijft ook belangrijk en bepalend in 'Rocket 88'. De enorm sterke ritmesectie, met bassist Roger Inniss en drummer Mario Dawson zorgen voor een verschroeiende groove en Bernard Allison trekt op de gitaar alle registers open. Met enorm sterk en gevarieerd snarenwerk weet hij iedereen te beroeren in Koblenz. Het nummer kent verscheidene sfeer en ritmewisselingen en dat geeft deze 'Rocket 88' nog meer cachet. Bovendien maakt het publiek kennis met Bernard's prachtige blues stem. De Ruf Bluescaravan 2018 staat ook in het teken van Luther Allison en daar geniet zoon Bernard duidelijk van en dat hoor je duidelijk in zijn bindteksten. Bernard neemt wat gas terug voor de soulvolle ballade 'The Way Love Was Meant To Be'. Hij zingt het nummer met heel veel gevoel en de gitaarsolo die volgt is om duimen en vingers af te likken. Het ene moment gaan zijn huilende en jammerende gitaarklanken door merg en been en het andere moment wordt je oor gestreeld met zoet en gevoelvol snarenwerk. Geweldig nummer. Het laatste nummer van Bernard is de instrumentale Stevie Ray Vaughan cover 'Testify'. Allison begint 'Testify' alleen op de gitaar en dat blijft tachtig procent van het nummer zo. Drummer Mario Dawson en bassist Roger Inniss hebben hun instrument opzij gezet en staan de gitaar van Bernard te begeleiden met ritmisch handgeklap, iets dat even later door het publiek massaal wordt overgenomen. Allison varieert zijn snarenwerk van funk, over blues naar rock en het publiek geniet met volle teugen van Bernard's virtuositeit op de gitaar. Naar het einde toe komen Roger en Mario hun frontman dan toch nog versterken om zo met zijn drieën 'Testify' te beëindigen. Na Vanja en Mike weet ook Bernard te

boeien met een geweldig optreden en op zijn beurt krijgt hij een daverend applaus van het dankbare publiek.

Dan is het tijd voor de grote finale en dat wordt één groot eerbetoon aan blues legende Luther Allison. Mike Zito komt Bernard, Roger en Mario versterken voor een geweldige, bijna twintig minuten durende, medley, die begint met de uitstekende slowblues 'Bad News Is Coming', dat door Mike gezongen wordt en waarin beide gitaristen zich volledig kunnen uitleven met enorm sterk solowerk op hun sixstring. Uiteindelijk staan beide heren op het laatst naast elkaar in een subliem vraag en antwoord gitaargesprek. 'Bad News' gaat naadloos over in 'Bad Love' dat door Bernard gezongen wordt. Ook hier komen de liefhebbers van de gitaar weer rijkelijk aan hun trekken want de beide heren halen alles uit de kast om hun publiek te verwennen en dat levert imponerend en vlijmscherp snarenwerk op. Bernard slaagt er ook moeiteloos in om het publiek 'Bad Love' te laten meezingen. Voor de laatste song van het concert komt Vanja Sky ook terug op het podium, want zo kunnen ze eindigen zoals ze begonnen waren, namelijk met z'n vijven en met muziek van Luther Allison. De funky bluesrocker 'Life Is A Bitch' wordt zowel door Bernard, als Vanja en Mike gezongen. Bernard vraagt tijdens het instrumentale gedeelte nogmaals applaus voor de schitterende ritmesectie, die weer voor een knappe funky groove zorgt. De bluesrock shuffle 'Move From The Hood' wordt instrumentaal gekleurd door het vet slidewerk van Mike Zito. Dit was meteen ook het einde van dit erg genietbare en sterke concert, maar het dol enthousiast publiek wil duidelijk meer en ze blijven roepen en in de handen klappen tot ze meer krijgen.

Vanja, Mike, Bernard, Roger en Mario komen terug op het podium voor nog twee lang uitgesponnen nummers. Eerst is er de ingetogen slowblues 'Serious, As A Heart Attack', één van de bekendste en meest succesrijkste songs van Luther. Voor Bernard begint te zingen zegt hij nog dat Café Kahn één van de favoriete concertzalen was van zijn vader en dat hij dan ook heel blij is dat het concert van Ruf Bluescaravan 2018 in deze club wordt opgenomen. Bernard zingt het nummer ingetogen en met veel emotie in zijn stem en datzelfde gevoel weet hij ook in zijn vingervlugge en gevoelvolle snarensolo te leggen. Met zijn vinger in de lucht en vragend aan zijn vader of hij het gehoord heeft sluit hij dit wondermooie nummer af. De absolute afsluiter is het meer dan vijftien minuten durende 'Give Me Back My Wig'. Nu is het niet Mike, maar Bernard die de bottleneck hanteert. De song begint rustig, maar breekt van het ene moment op het andere helemaal open en Vanja, Mike en Bernard trekken al hun registers open. Ze zingen om beurt een deel van de tekst en mogen ook apart soleren, als is het hoogtepunt misschien wel de fenomenale slide solo van Bernard met alleen het slagwerk van Mario Dawson als begeleiding. Ook de fantastische bassist Roger Inniss en drummer Mario Dawson krijgen hun moment in de schijnwerpers en mogen beide met een geweldige solo hun sterk optreden in de spotlights plaatsen. De DVD duurt 2 uur en achttien minuten en is elke seconde meer dan waard. Ruf Bluescaravan 2018 is ongetwijfeld één van de beste edities ooit en de CD en de DVD is dan ook a must have voor alle bluesrock en gitaar liefhebbers. Natuurlijk zit er met de ode aan Luther Allison ook een stuk nostalgie in die deze CD/DVD meer dan de moeite waard maakt. (9/10)

Er is nog meer goed nieuws, want wie dit concert nog wil meemaken, kan dat op 22 september in De Bosuil te Weert (NL), in De Gouden Leeuw te Dongen op 23 september (NL), in De Korenbloem in Zingem op 28 september (B), op het Blues Alive Festival in Boxmeer op 29 september (NL) en in de spiegel tent in Oosterlo/Geel op 30 september (B).

Walter Vanheuckelom